

Personuppgiftslagen kontra arkivlagen

(2008)

I personuppgiftslagens (PuL) 2§ anges att om det i annan lag eller förordning finns bestämmelser som avviker från lagen, ska de bestämmelserna gälla. Detta innebär att det som gäller för en myndighets arkiv enligt arkivlagen tar över bestämmelserna enligt PuL.

Enligt PuL 9§ får inte personuppgifter bevaras under en längre tid än vad som är nödvändigt med hänsyn till ändamålen med behandlingen. Detta hindrar dock inte att en myndighet arkiverar och bevarar allmänna handlingar eller att arkivmaterial tas om hand av en arkivmyndighet (PuL 8§).

Man kan säga att behandlingen s a s upphör då överlämnande till arkivmyndighet sker eller då materialet avställs från aktiv drift hos en myndighet.

Anmälningsskyldigheten enligt 36§ personuppgiftslagen gäller inte för behandling av personuppgifter som till följd av bestämmelserna i arkivlagen eller arkivförordningen utförs av en arkivmyndighet (personuppgiftsförordning 3§).

Personuppgiftslagen ändrades 2007. Lagen ändrades för att underlätta vardaglig behandling av personuppgifter som normalt inte medför några risker för den personliga integriteten. Ändringen medförde att man t ex gör skillnad på personuppgifter i strukturerat och ostrukturerat form. Läs mer på Datainspektionens webbplats om [frågor och svar om PuL](#).